

בש"פ 8168/17 - ראידי קרקיי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8168/17

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: ראידי קרקיי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 31933-08-13 שניתנה ביום 17.10.2017 על ידי
כבוד השופטת מ' אילני

תאריך הישיבה: י"א בחשון התשע"ח (31.10.2017)

בשם העורר: עו"ד נמיר אדלבי
בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

החלטה

1. אין חולק על חומרת העבירות.

אין חולק על כך שלעורר עבר פלילי מכביד והוא נכנס ויוצא לבית הסוהר. עבירות השוד המיוחסות לו נעשו זמן קצר לאחר שהשתחרר מהכלא ממאסר של 50 חודשים בגין מעשים דומים.

2. השאלה היחידה הנצבת בפנינו היא - האם ראוי ליתן לעורר הזדמנות לצאת להליכי גמילה. שאלה זו נבחנת לא אחת בפסיקה לאור החלטתי בעניין סוויסה (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוויסה, פד"י סד(3) 101 (2011)). דומה כי גם הסניגור המלומד יסכים כי תנאי ראשון ועיקרי בהלכת סוויסה אינו מתקיים במקרה דנן. עם זאת, כפי שציינתי בעניין סוויסה, לעתים יש פתח תקוה דווקא למכורים המבוגרים שכבר הגיעו "לשאול תחתיות".

אקדים ואומר כי על אף ההצהרות החוזרות ונשנות הן של בית המשפט והן של ההגנה כי אל לעורר לפתח ציפיות, הרי שיש להניח כי העורר פיתח ציפיות לאחר שנשלח לעבור את כל הבדיקות ואת הפרוצדורה הדרושה לקליטתו בקהילה טיפולית.

מכל מקום, אציין כי תסקירי שירות המבחן הנוגעים לעורר הם חיוביים ביותר בהיבט זה ששירות המבחן סבור וממליץ בחום על השתלבותו של העורר בקהילה הטיפולית. כפי שצינתי בעבר, כל הליך מעצר הוא עניין ל"תפירה ידנית" וכל תיק נבחן על פי המעשה העושה ומכלול הנסיבות.

3. לא נעלמה מעיניי טענת המשיבה כי שירות המבחן הלך שולל אחר מצג שהוצג בפניו כאילו מדובר בניסיון גמילה ראשון, וזאת לאור דברים שנכתבו בע"פ 1041/14 קרקי נ' מדינת ישראל (5.10.2014). אני נכון להניח לזכות העורר כי שירות המבחן התכוון כי זו ההזדמנות הראשונה בה העורר מבקש לעבור הליך גמילה בקהילה טיפולית.

4. בשורה התחתונה, המקרה שבפנינו הוא אכן גבולי וניתן להבין את החלטת בית משפט קמא. על אף זאת, אני סבור כי נוכח התסקירים שהוגשו בעניינו של העורר, נוכח גילו המתקדם והתרשמות שירות המבחן כי קצה נפשו בדרך חיו שמנוהלת כולה על ידי אותה "דוֹגָה", הכמיהה לסם, יש ליתן לעורר הזדמנות.

5. אשר על כן, אני מקבל את הערר במובן זה שיתאפשר לעורר לצאת לקהילה הטיפולית ("הרטוב - בית אור אביבה") וזאת במעבר מדלת לדלת. בהקשר זה אציין כי שירות המבחן הדגיש כי מדובר בקהילה סגורה יחסית וכי הקהילה מתורגלת ומודעת לכך שעליה לדווח מידית על כל עזיבה של הקהילה. בית המשפט וגם הסניגור הבהירו לעורר שכל עזיבה של הקהילה הטיפולית, מבלי שהעורר יסגיר עצמו מידית למשטרה, תגרום למעצרו עד תום ההליכים ותהא לכך השלכה קשה על עניינו. במקביל, ניתן בזה צו פיקוח של שירות המבחן למשך 6 חודשים, הכל כאמור בתסקיר שירות המבחן. אם חלילה ינשור העורר מההליך הגמילה, הרי שכאמור, עליו להסגיר עצמו מידית למשטרה, ואם לא יתאפשר לו הדבר, יהא עליו לשהות בחלופה מגבה בפיקוח אשתו, אמו וגיסתו.

החלטה זו תועבר לשירות המבחן אשר יתאם עם הקהילה הטיפולית הוצאת העורר אל הקהילה בנוהל דלת לדלת.

ניתנה היום, י"א בחשוון התשע"ח (31.10.2017), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט